

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Εἰς Φιλοκτῆτην

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5413)

ΕΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

Fol. 80 a

1 καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.

ἀκτῆ] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νῆσον.

2 Λήμνον, βροτοῖς ἄστιπτος: ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς Λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἄστιπτος δὲ ἀπάτητος, ἀδιόδευτος· ἐν ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς.

3 ἐνθ', ὃ κρατίστου: τραφεὶς ἐκ πατρὸς Ἑλλήνων κρατίστου· λείπει οὖν ἡ ἐξ· τὸ δὲ ἐξῆς, ἐνθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν Μηλιά Πιοιάντος υἱόν, ὃ Νεοπτόλεμος παῖ Ἀχιλλέως.

4 τὸν Μηλιά: τὸν Θεσσαλόν, ἀπὸ πόλεως Ἀττικὸν δὲ τὸ Μηλιά.

7 διαβόρω: τὴν τὸν πόδα ἐσθιούσῃ, σπητικῇ, τῇ διαβιβρωσκούσῃ, τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ· πάθος δὲ τοῦτο ἐστὶν οὕτω λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰατροῖς· κατασάζοντα δὲ οἷον καταρρέοντα, τηκόμενον, λυόμενον.

12 ἀκμῆ] ἀντὶ τοῦ καιροῦ.

13 κἀκχέω τὸ πᾶν· ταράξω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων.

17 ἴν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου· ἐν κρύει μὲν πάρεστι θερμαίνεσθαι τῆς ἀκτίνος ἐκατέρωθεν βαλλούσης, οὐκ ἐν ταύτῳ ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ στόματος ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικὸν ὁμοίως, ἐν δὲ θέρει τῆς πνοῆς ἀπολαύειν.

ἐν ψύχει] ἐν χειμῶνι.

10 διπλῆ|πάρεστιν ἐνθάκῃσις· διπλῆ καθέδρα πρὸς ἡλίου θερμαινομένη.

19 ἀμφιτροῦτος] τοῦ ἀμφοτέρωθεν τετροῦμένου.

21 σῶν] σῶον, ὑγιές.

22 σῖγα] ἀντὶ τοῦ σιωπῆ.

15 25 κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη· πονοῖτο, διανύοιτο, προβαίνοι· ἢ εἴη· οἱ κωμικοὶ γὰρ τῆ εἰ διφθόγγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας.

26 τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις· οὐ μακροῦ πόνου δέομενον· ἤδη γὰρ εἰσεῖδον ἄντρον ὃ λέγεις.

20 28 ἄνωθεν ἢ κάτωθεν] ταπεινὸν ἢ ὑψηλόν.

29 στίβον] περιπάτου.

32 οἰκοποιὸς] ἐν οἴκῳ γενομένη τροφή.

33 στιπτή γε φυλλὰς] χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων.

ἠπλωμένη καὶ πατουμένη ὡς κοιωμένου ἐπ' αὐτῆ τινος.

34 ὑπόστεργον] ὑπὸ τῆ στέργῃ.

35 αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα] ποτήριον μονόξυλον,

4 τῆς ἀκτίνος] τοῦ ἡλίου addit l. — 15 ἴη] εἴη (ut in textu) L, corr. Camerarius. διανούοιτο L, corr. Br. — 16 κωμικοὶ] τραγικοὶ Lasc. — 24 πατουμένη] ο ex ρ.

τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομένου ὃ ἐστὶν ἰδιώτου
καὶ οὐ τεχνίτου.

36 πυρεῖ'] πυροβόλα.

37 θησαύρισμα] ἀπόθετον κτῆμα.

38 ὄρᾱ τὰ θάκη τοῦ τραύματος τοῦ Φιλοκτιότητος 5
ξηραίνόμενα καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος.

39 βαρείας τον νοσηλείας: νόσου βαρείας πεπλη-
ρωμένα ἢ νοσοκομίας ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας.

42 κῶλον] τὸν πόδα.

κηρὶ] νόσῳ.

10

43 νόστον] ὁδόν.

Fol. 80 b

44 φύλλον εἴ τι νόδυνον] βοτάνην τινὰ παυσ-
ῶδυνον.

45 τὸν οὖν παρόντα] ὡς τινος παρισταμένου αὐτῷ.

46 προσπεσῶν] ἀπαντήσας, ἐπιπεσῶν.

15

48 ἀπέρχεται, φησίν, ὁ θεράπων εἰς κατασκοπήν.
φυλάσσεται στίβος] φυλαχθήσεται παρ' ἡμῶν ἢ
ὁδὸς αὐτοῦ.

55 ἐκκλέψης] ἀπατήσης.

57 τόδ' οὐχὶ κλεπτέον] τοῦτο γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα. 20

59 οἱ γὰρ ἐξ ἐνὸς ἡδικοημένοι φιλοῦσιν ἀλλήλους.

60 στείλαντες] καλέσαντες.

61 τήνδ' ἄλωσιν] τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον.

62 οὐκ ἤξιωσαν] οὐκ ἄξιον ἠγήσαντο.

63 ἐλθόντι δοῦναι] λείπει σοι.

25

65 ἔσχατ' ἔσχάτων] αἰσχροτάτα.

68 προτροπετικῶς εἰς <μὲν> τὴν συμμαχίαν οὐ τὸν
ἄνδρα ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν εἰς δὲ τὴν πόρ-
θησιν τὸν Νεοπτόλεμον.

72 ὤμοσαν γὰρ τῷ Τυνδάρεω πάντες Ἕλληνες
 συνελθεῖν ἐὰν ἀρπασθῆ ἢ Ἑλένη.

75 τόξων ἐγκρατῆς] ἔχων τὰ τόξα.

77 σοφισθῆναι] σοφίσασθαι.

5 94 βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς: ἀντὶ ἀληθείου, Fol. 81a

νικᾶν δὲ κακῶς ἀντὶ μετὰ ψευδολογίας· ὅ ἐστι θέλω
 εἰπῶν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον ἢ ἕξαπατᾶν τὸν
 ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν· εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς
 τὸν τοῦ πατρὸς λόγον λέγοντα

10 ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀίδαο <πύλησιν>
 <ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζη>.

98 εἰς ἔλεγχον] εἰς πείραν <τῶν> πραγμάτων.

99 κρείσσονα τῶν ἔργων οὐσαν τὴν γλῶσσαν·
 διαβάλλει τοὺς καθ' ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητῆς ὡς δια
 15 γλώσσης πάντα κατορθοῦντας.

τὴν γλῶσσαν] τὴν ἀπάτην.

πάνθ' ἡγουμένην] προηγουμένην εἰς ἅπαντα.
 ἀνύουσαν.

100 ὃ θέλεις κέλευε πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι.

20 105 ἄφνικτα γὰρ ἦν τὰ Ἡράκλεια βέλη καὶ τοῦ
 σκοποῦ μὴ ἀποτυγχάνοντα ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἑαυτόν.

106 οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν αὐτῷ εὐθαρσές ἐστι
 καὶ ἀσφαλές;

προσιμῆσαι] πλησιάζειν.

25 107 δόλω] ἀπάτη.

109 εἰ σωτηρία ἐξ αὐτοῦ προσγίνεται.

110 πῶς οὖν ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος ἐρεῖ
 αὐτό; νοῶν ἢ λογισμὸν ἔχων;

10 Π. ι 312. πύλησιν habet G. — 12 τῶν add. Br. —
 21 ἐπανερχόμενου L, corr. I.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

111 ὄνειν] ἀποδειλιᾶν.

113 αἶρεϊ] πορθεῖ.

116 θηρατέ'] ληπτεᾶ, ἄξια τοῦ θηραθῆναι.

117 φέρη δωρήματα] τιμήματα ἀποφέρει.

118 ποίω] ποῖα, δυνικῶς.

119 σοφὸς μὲν διὰ τὸ κλέψαι ἀγαθὸς δὲ διὰ τὸ πορθῆσαι· ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶσαι δυναμένου νῦν δὲ καὶ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος.

κεκλή'] ἀντὶ κεκλημένος εἶης.

122 συήνεσα] συνεδέμην.

125 τὸν σκοπὸν τοῦτον πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω καὶ πάλιν, ἐὰν καιρὸς καλῆ, ἐνταῦθα <αὐτὸν ἀποστελῶ> ἐάν μοι δόξητε βραδύνειν.

129 ὡς ἂν ἀγνοία προσῆ] ἵνα μὴ γνωσθῆ.

130 οὗ δῆτα: τοῦ Φιλοκτῆτου ἀπατωμένου ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλια σοι διαλεγόμενου καὶ ἀσυμφανῆ. σοφίζομένου, διαλεγόμενου.

134 Πολιάς] πολιούχος.

ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέστη.

Fol. 81 b

136 στέγειν] κρύπτειν.

ὑπόπταν] ἀντὶ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα καὶ ἐλθόντα εἰς ὕψιν· ἢ τὸν Φιλοκτῆτην τὸν ὑφ' ἡμῶν κατασκοπούμενον. ἄλλως: πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμᾶς ἄνδρα τί δεῖ λέγειν ἢ σιωπᾶν;

137 τοῦτο ἐν τῷ καθόλου· ἢ γὰρ τέχνη, φησί, καὶ ἡ γνώμη τῶν βασιλέων προὔχει τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ ἐν Οἰδίποδι

ἂ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρῶ

12 αὐτὸν ἀποστελῶ addidit G. — 28 Tyr. v. 530. δρῶσιν, ω ex α I, δράσωσιν l.

καὶ Ἡσίοδος

τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες.

139 παρ' ὅτῳ] ἐφ' ᾧ ἐστι τὸ θεῖον σῆπτρον.

141 τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἤλθεν εἰς σέ·

5 δίκαιον οὖν σοι πεῖθεσθαι.

142 κράτος ἀγύγιον] τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος.

143 ὑπουργεῖν] λείπει ἢ σὺν ἴν' ἧ̄ συνεργεῖν.

144 νῦν μὲν, φησίν, εἰσελθὼν ὄρα τὸν τόπον
ἐπὰν δὲ ἔλθῃ τότε σὺ τῶν μελᾶθρων ἀποστάς ὑπη-
10 ρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρεῖαν.

τόπον ἐσχατιαῖς] τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τόπον.

148 ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ οὕτως ἀκολουθῶν πειρῶ
με θεραπεύειν ἀεί. κυρίως δέ ἐστιν ἀκούειν τὸ προσ-
χωρῶν οἶον ὡς ἂν ἐγὼ προστάσσω τοῦτον τὸν τρόπον
15 ποιῶν.150 μέλον πάλαι μέλημα: ἀντὶ προᾶγμά μοι λέγεις
ἐκ πολλοῦ μοι μεμεληκός, τὸ φρουρεῖν τὸ σὸν ὄμμα
καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ εὐκαιρίαν.151 τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ'] τὰ σὰ νεύματα φυ-
20 λάττειν.

153 ἐνεδρος] ἐνοικος.

155 οὐκ ἀποκαίριον] οὐκ ἄτοπον, οὐκ ἄκαιρον·
εὐκαιρον γὰρ ἐστι τὸ τοῦτο μαθεῖν.

156 προσπεσῶν] προσπελάσας.

25 158 ἐναυλον ἢ θυραῖον] ἐντὸς ἢ ἐκτός; ἐγγὺς ἢ
μακρὰν;163 ὀγμεύει] ὄγμος ἢ ἐπὶ στίχον φυτεία, νῦν δὲ
ἀντὶ ἐφεξῆς πορεύεται.

2 Theog. v. 88. — 3 ἐφ'] ὅφ' L, corr. Lasc. — 11 τόπω
L, corr. Br. — 12 προσχωρῶ L, corr. Lasc. — 13 προχωρῶν G, l.
— 27 ἢ ἐπίστοιχος G; cf. schol. II. λ 68: ὄγμος τὸ ἐπίστοιχον

166 *συμγερωῶς*] ἐπιπόνως.

167 *αὐτῷ*: ἀντὶ ἑαυτῷ· ἐπινωμῶν δὲ ἐξευρίσκειν.

168 *παιῶνα*] *θεραπείαν*.

169 *ἔλεῶ*, φησί, αὐτὸν πῶς δύναται διάγειν μήτε *συννοικῶν* τινι μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων. 5

170 *μή* τινος αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων κηδομένου.

171 *μηδὲ* ὄρων εἰς ἀνθρώπον σύνοικον.

174 *ἀλύει*] ἀλγεῖ, ἀπορεῖ.

ἐπὶ παντὶ] ἐπὶ παντὶ ἐν χρεΐα γινομένῳ ἀπορεῖ.

ὀπηρία χρεΐας καλέση καιρὸς ἀδημονεῖ διὰ τὸ 10
πάντων ἀπορεῖν.

177 *ῶ* παλάμαι] ῶ τέχναι καὶ γνῶμαι.

τοῦτο θαυμάζων τὸν Φιλοκτῆτην φησὶ πῶς μόνος
ὢν ἐξευρίσκει τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτῷ.

179 οἷς ὁ βίος οὐκ ἔχει τῶν κακῶν μέτρον· ἢ 15
οὕτως, οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπαρκῶν.

180 *πρωτογόνων*] εὐγενῶν.

181 ὕστερος] ὕστερίζων.

183 *κεῖται* μούνος] ἔρημος νῦν κεῖται.

Fol. 82 a 184 *στικτῶν* ἢ *λασίων*] *ποικίλων* καὶ *δασυτρίχων*. 20

188 ἀθυρόστομος: πολυλάλητος, μὴ εἰργομένη τοῦ
φθέγγεσθαι· ἀθυρόστομον δὲ εἶπεν τὴν ἡχὴν ἐπεὶ πρὸς
πάντας ἀντιφθέγγεται· ὁ δὲ νοῦς, αἰεὶ δὲ ὀδυρομένου
αὐτοῦ ἡχὴ πρὸς τὸν ὀδυροῦν ἀντιφθέγγεται.

189 *τηλεφανῆς*] μήκοθεν φαινομένη διὰ τῆς φωνῆς 25
ἀντὶ οἰμῶζει καὶ τὴν ἡχὴν πόρρωθεν ἀνεγείρει.

191 οὐδὲν τούτων θαυμαστόν: οὐδὲν, φησί, τού-
των θαυμαστόν ἐμοὶ ὅτι κακὰ πάσχει ὁ Φιλοκτῆτης·
ἐκ θεῶν γάρ, ὡς οἶμαι, ταῦτα πέπονθεν καὶ τὸ πάθος

ὑπέμεινεν κατὰ βούλησιν [καὶ] θεῶν ἵνα μὴ τὰ βέλη
εὐθέως ἀπελθόντος αὐτοῦ πορθήσῃ τὴν Τροίαν παρὰ
<τὴν> εἰμαρμένην ἀλλὰ ἐκδέξῃται τὸν καιρὸν.

194 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης: Χρῦση νῆσος πρὸ
5 τῆς Δήμου ἐνθα διέτριβεν Χρῦση τις νύμφη ἢ ἐρα-
σθεῖσα τοῦ Φιλοκτῆτου καὶ μὴ πείσασα κατηράσατο
αὐτῷ διὸ καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν.

εἰς τὸ αὐτό: Χρῦσης Ἀθηναῖς ἄγαλμα οὕτως
καλεῖται· ἔστι δὲ καὶ πόλις Χρῦση πλησίον Δήμου
10 ἐνθα ὑπὸ τοῦ ὕφραως ἐδήχθη τὸν βαμὸν ζητῶν ἐν ᾧ
ἔθυσεν Ἡρακλῆς ἡνίκα κατὰ Τροίας ἐστράτευσεν.

198 ἀμάχητα] ἀνίκητα.

199 πρὶν ὄδ' ἐξήκοι χρόνος: πρὶν αὐτὴν, τὴν
Τροίαν, εἰς τὸν εἰμαρμένον ἐλθεῖν χρόνον ἐν ᾧ εἴμαρ-
15 ται αὐτὴν πορθηθῆναι.

ᾧ: χρόνῳ.

200 ὑπὸ τῶνδε] ὑπὸ τῶν βελῶν.

201 εὔστομ' ἔχε παῖ: εἰώθασιν οὕτω λέγειν ἀντὶ
τοῦ σιῶπα· τὸ δὲ τοιοῦτον κηχιάσται ὅτι Ἑλλάνικός
20 ποτε ἀναγινώσκων τὰ Ἡροδότου ἔλεγεν „περὶ δὲ τῶνδε
μοι εὔστομα κείσθω“ οὐ διαίρων εἰς δύο λέξεις ἀλλ'
ὡς ἂν τις εἴποι ταῦτα εὔστομα· τοῦτο δὲ φησιν ὁ
χορὸς κτύπον ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ Φιλοκτῆτου
καὶ στένοντος κατὰ τὴν πορείαν διὰ τὸ ἄλγος.

25 203 φρατὸς σύντροφος: <κτύπος> φωνῆς τῆς συν-

1 καὶ deletum in L om. G, τῶν l. — 3 τὴν addidi. — 5
Χρῦση] χρυσή L. — 8 et 9 χρυσῆς et χρύση L. — 10 ἐνθα]
ἐνθεν L, corr. l. ἐδήχθη τὸν βαμὸν ζητῶν κ. ε.] cf. schol.
v. 270. — 13 πρὶν αὐτὴν] πρὶν post εἰμαρμένον legitur in L,
transposui. — 16 lemma restitui. — 19 Ἑλλάνικος] gramma-
ticus. — 20 Ἡροδότου] II, 171. — 25 κτύπος addidi.

τραφείσης αὐτῷ· δῆλον δὲ ὅτι κακῆς καὶ οἰμωκτικῆς
ὡς κατὰ τὸ σύνηδες αὐτοῦ τειρομένου.

204 ἦ που τῆδ' ἢ τῆδε] ἄρ' ὧδε ἢ ἐνθάδε;

206 φθογγά του] φθογγή τινος.

στίβου] ἔξωθεν προσληπτέον τὴν ἐπί. 5

209 τρυσάνωρ: ἐπίπουρος, ἢ καταπονούσα τὸν ἄνδρα.
διάσημα] φανερά.

211 φροντίδας νέας: τὸ ἐξῆς, ἔχε φροντίδας νέας
οἶον κοινότερόν τι βούλευσαι τί πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς.

212 οὐκ ἔξεδρος ἀλλ' ἐντοπος] οὐ μακρὰν ἀλλ' 10
ἐγγὺς καὶ ἐπὶ τόπου.

ἐγγύς.

213 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων: οὐ βοᾷ τερό-
μενος σύριγγι ὡς ποιμῆν.

215 ἀλλ' ἢ που πταῖων: ἀλλὰ τάχα <ἢ> προσ- 15
κόπτων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ ἢ δύσορμον τὸν λιμένα
ὄρων· προβοᾷ <γὰρ> ἡμῖν μὴ πελάξειν εἰς αὐτόν·
Ὅμηρος

Ἀἴμμον ἀμιχθαλόεσσαν

τὴν ἀπροσόρμιστον. 20

222 ἢ γένους] ἢ ποίου γένους.

223 Ἑλλάδος] Ἑλληνικῆς.

225 ὕνωφ] φόβφ διὰ τὰ κακά.

226 δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγρωμένον εἰσφέρειν τῆ
ὄψει καὶ τῷ σχήματι. 25

230 ἀνταμείψασθ' (ἀνταμεί)βε(σθε).

231 τοῦτό γ' τῆς προσηγορίας.

εἰς τοῦτο.

15 ἢ addidi. — 17 γὰρ addidi. — 19 Π. ω 753. — 23
edebatur ὀκνῶ] φοβῶ; φόβφ, quod scripseram Beitr. p. 3,
habet L. — 27 ad v. 229 adscriptum in L, corr. Elmsl.

234 φεῦ] θανμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ
ἐνταῦθα.

καὶ τὸ] τὸ καί.

236 προσέσχε] προσορμίσαι ἐποίησεν.

5 238 εἰδῶ] μάθω.

240 ἀδῶμαι] λέγομαι.

244 προσέσχε] ὤρμισας.

246 πῶς εἶπας;] θανμάζων φησὶν ἐπεὶ μὴ εἶδεν
αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον.

10 251 κλέος] φήμη.

254 πικρὸς] ἐχθρὸς.

257 ἀλλ' οἱ μὲν] οἱ Ἄτρεϊδαί.

264 χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ] ὁ Ὀδυσσεύς.

267 χαράγματι] δῆγματι· τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφραος

15 μόνον χαράσσει.

268 ξὺν ἧ] νόσφ.

269 τῆς ποντίας] τῆς παραθαλασσίας· ὅτε ἀπὸ
Χρύσης ἦλθον εἰς Αἴηνον

ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας.

20 270 λέγεται γὰρ ὡς ἐν Αἴηνον βουλόμενος ἀνα-
στήσαι βωμὸν Ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ὑπὸ ὄφραος
ἐπλήγη.

κατέσχον] προσῶρμισαν.

271 σάλου] κινήματος, πόνου.

25 275 οἱ' αὐτοῖς τύχοι] καταρᾶται.

276 ἀνάστασιν νῦν <καλεῖ> τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν.

280 βεβῶσας] ἀπελθούσας.

Fol. 83a

19 Π. α 37. — 24 πόνου] πόντου Riccardus Mollweidus. —
26 καλεῖ add. G.

284 τούτου: τοῦ ἀνιᾶσθαι ἄδειαν καὶ εὐχέριαν
πολλήν.

286 καὶ ἔδει με ἔμαντῶ ἐξυπηρετεῖσθαι.

287 τὰ σύμφορα] τὰ ἀναγκαῖα.

290 νευροσπαδῆς] ὁ ἐπισπώμενος τῇ νευρᾷ· διὰ 5
γὰρ τῶν γλυφίδων ἔρχεται.

291 εἰλνόμενῃ: ἐπορευόμενῃ· εἰλλυσις γὰρ ἡ πορεία.

296 ἐκθλίβων] (ἐκ)τρι(βων).

297 ἄφαντον] ἀπροσδόκητον. ἄλλως: καλῶς εἶπεν
ἄφαντον· οὐ φαίνεται γὰρ ἀλλὰ δυνάμει αὐτὸ ἔχει. 10

298 ἀντὶ ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὐσα καλῶς διοι-
κεῖται.

301 ταύτῃ] τῇ γῆ.

303 ἐξεμπολήσει] πωλήσει, πραγματεύσεται, ἐμ-
πορεύσεται. 15

ξενώσεται] καταχθήσεται ὡς ξένος.

304 τοῖσι σώφροσιν] τοῖς εὐτυχοῦσιν.

310 ἐκεῖνο] τὸ ἀποφέρειν με εἰς τὴν πατρίδα.

313 τὴν ἀδηφάγον] τὴν βρωτικήν.

316 ἀντίποιν'] ἀμοιβαῖα. 20

317 οἶον, κἀγὼ ἐξ ἴσον ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις
ἐνταῦθα ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι, φησί, περὶ ὧν ἔλεγε.

319 κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγο-
μένοις περὶ τῶν Ἀτρειδῶν καὶ τοῦ Ὀδυσσεώς.

320 εἶσ' ἀληθεῖς] εἰσὶν οἱ σοὶ λόγοι ἀληθεῖς. 25

324 εἶθε γένοιτό μοι ὠργισμένῳ ὄρμησις κατ'
αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι.

1 lemma restitui. — 5 τῇ νευρᾷ] τὴν νευρὰν L, corr. Suid.
v. νευροσπαδῆς. — 6 διέρχεται τὰ βέλη G. — 7 εἰλλυσις L,
corr. l. — 9 ἄλλως] ἀλλὰ L, correxi. — 20 ἀμοιβαῖα ἀντὶ τοῦ
τιμὰ δῆματα (scr. τιμαρῆματα) G.

Θυμῷ] ὀργῇ.

χείρα] τὴν προᾶξιν.

327 τίνος γὰρ] λείπει τὸ ἔνεκεν.

Fol. 83 b

329 μόλις δ' ἔρω] ὑπὸ τῆς ὀργῆς.

5 332 πέρα] περαιτέρω.

334 κοινή ἢ πρόθεσις ἢ ὑπό.

335

λαιψηροῖς ὀλέσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσθαι.

336 εὐγενής] ἀντὶ ἀνδρεῖος εἶ γε καὶ γενναῖος ὁ
10 εὐγενής.

338 ἐλέγχω] κρίνω, ἐρωτῶ.

339 οἶμαι μὲν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον.

342 χ.

τὸ χ ὅτι δις τὸ αὐτὸ εἶπεν αὐτίς καὶ πάλιν.

15 343 ἤλθόν με — μέτα] μετῆλθόν με.

344 χῶ τροφένς] ὁ Φοῖνιξ.

351 οὐ γὰρ εἰδόμην] ζῶντα.

355 πικρὸν Σίγειον] ἦτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ
Ἀχιλλέως ἢ διὰ τὸ δυσχεῖμερον τοῦ τόπου.

20 οὐρίῳ πλάτῃ] τῷ εὐδίῳ πλῶ.

359 κείνος] ὁ Ἀχιλλεύς.

363 διὰ μέσον τὸ οἶμοι ἀποδυρόμενός φησιν.

τλημονέστατον] λυπηρότατον.

366 κρατύνει] κρατεῖ.

25 369 ὦ σκέτλι'] πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

370 πρὶν μαθεῖν ἔμοῦ] ἀντὶ πρὶν ἔμοῦ πνθέσθαι.

373 ἀκείνον] τὸν Ἀχιλλέα.

Fol. 84 a

374 ἤρασσον] ἔβαλλον, κατηρώμην, ὕβριζον.

6 ad v. 335 adscriptum in L, corr. Elmsl. — 8 II. φ 278.
— 19 τόπου] τό in litura.

- 375 μηδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων.
- 376 κείνος] ὁ Ὀδυσσεύς.
- 377 ἐνθάδ' ἦμων] εἰς τὴν ὄργην ἐλθὼν καίπερ
οὐ μάχιμος ὦν οὐδὲ ὄργιλος.
- ἐνθάδ'] εἰς τὴν ὄργην. 5
- 378 δηχθεῖς] λυπηθεῖς.
- 379 τότε, φησίν, ἦνίκα τοῦ Ἀχιλλέως προεκιν-
δυνεύομεν οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι ἀλλ' ἀπῆς
ὅπου οὐκ ὄφειλες.
- 381 ἔχων] λείπει ὄπλα. 10
- 383 τητῶμενος] ἐστερημένος.
- 385 καὶ οὐ μέμφομαι τοσοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ ὅσον
τοῖς περὶ Ἀγαμέμνονα· αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατοῦσιν
καὶ ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ λαβεῖν.
- 386 τῶν ἡγουμένων] τῶν βασιλέων. 15
- 387 κακῶς φρονοῦντες ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς κακῶς
φρονεῖ· ἐπὶ γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονοῦσι κακῶς
δῆλον ὅτι καὶ οἱ ὑπήκοοι.
- ἀκοσμοῦντες] ἄτακτα ἐργαζόμενοι.
- 388 διδασκάλων] τῶν βασιλέων. 20
- 389 τοῦτο τῶν πλαγίως νοουμένων.
- 391 ὀρεστέρα] ὦ Πέα· ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ τῆ γῆ, ἐν
δὲ τοῖς ὕρεσι τὰ μυστήρια αὐτῆς γίνεται.
- παμβῶτι: πάντας τρέφουσα· παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν
ξείδωρος ἄρουρα· 25
- διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ Φρυγί πρὸς
αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται.

13 τοῖς] τοὺς L, corr. Lasc. — 16 leguntur in L post
λαβεῖν in scholio v. 385, separavit Lasc. — 22 ὦ Πέα] ὀρεῖα
L, correxi coll. schol. v. 392. 402. — 25 ll. β 548, al.

πολύτροφε.

392 *μᾶτερ* αὐτοῦ *Διὸς*] ὅτι <ἡ> αὐτή ἐστὶ *Ῥέα*
καὶ γῆ.

393 *Πακτωλὸν*] ποταμὸς *Λυδίας* ἔνθα ἡ *Ῥέα*
5 *τιμᾶται*· *χρυσᾶ* δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ *Τρωίου* [τοῦ]
ὄρους διὰ τοῦ *Πακτωλοῦ* καταφέρεται.

395 καὶ τότε σε ἐπεκαλεσάμην τιμωρήσασθαι τοὺς
περὶ *Ἀγαμέμνονα* ὅτε παρεδίδουσαν τὰ ὄπλα τοῦ *Ἀχιλ-*
λέως καὶ νῦν δὲ καλῶ ἵνα τούτους τιμωρήσῃ.

10 *ἐπηυδάμην*] ἐπεκαλούμην.

396 ἐς τόνδ'] τὸν *Νεοπόλεμον*.

398 τὸ ἐξῆς, ὅτε τὰ πατρικὰ ὄπλα παρεδίδουσαν
τῷ *Λαερτίῳ*.

401 ἐπὶ ἄρματος γὰρ λεόντων ὀχεῖται ἡ *Ῥέα*.

15 *ἔφραδρε*] *πάφραδρε*.

402 *σέβας ὑπέφρατον*] ὧ *Ῥέα*· ἡ νοητέον ἐπὶ τῶν
ὄπλων.

405 *προσάδεθ'*] συμφωνεῖτε.

416 ὁ *Τυδέως γόνος*] σὺν *Ὀδυσσεῖ* γὰρ αὐτὸν
20 *ἐξέβαλεν Διομήδης*.

417 *χ*.

ἐκ *Σισύφου* γὰρ κύνουσα ἡ *Ἀντίκλεια* ἐγαμήθη
Λαέρτη καὶ διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὡσπερ πεπρωσθαι
ἐπειδὴ *Λαέρτης* πολλὰ δούς χρήματα ἠγάγετο τὴν
25 *Ἀντίκλειαν*· τὸ *χ* δὲ ὅτι πάλιν *Λαερτίου* κτητικὸν
ἀντι πρωτοτύπου *Λαέρτου*.

419 *ἐπίστω*] ἐπίστασο.

423 *κᾶκ' ἐξήρκε*] γράφει ἀξικήρκε.

Fol. 84b

2 ἡ add. Wunderus. — 5 τοῦ inclusi. — 8 παρεδίδουσαν L, correxī. — 25 πάλιν] cf. schol. Ai. v. 1. — 28 κᾶκ' ἐξήρκε editores multi.

425 οἱ μὲν γράφοντες μόνος παρ' ἱστορίαν φασὶν
(εἶχε γὰρ καὶ ἄλλους) οἱ δὲ γόνος τῷ ποιητῇ ἀκολου-
θοῦντες λέγουσιν.

426 δὴ' αὐτῶς δεῖν' ἔλεξας] γράφει δὴ' αὐτὰ δ'
ἔξεδειξας, δυνικῶς. 5

429 κἀνταῦθ' ἔν τοῖς ζῶσιν.

431 σοφὸς μὲν ἔστιν ἄλλ' οὐ διόλου ἔσται· αἰ
γὰρ τοιαῦται γνῶμαι καταβάλλονται εὐθέως.

443 ἀντὶ ἃ οὐκ ἤθελέν τις ἄπαξ ἀκοῦσαι ταῦτα
πολλάκις ἔλεγεν. 10

445 τοῦτο παρ' ἱστορίαν· λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλ-
λέως ἀνηρῆσθαι καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν
ἀνεῖλεν· φονευθείσης γὰρ τῆς Πενθεσιλείας ὑπὸ Ἀχιλ-
λέως ὁ Θερσίτης δόρατι ἐπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς
διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς κουνύλοις αὐτὸν ἀνεῖλεν· 15
ἔλέγετο γὰρ ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθεὶς αὐτῆς
συνεληλυθεν.

446 ἔμελλ' ἔοικεν.

ἐπεὶ οὐδέπω] κατὰ συνίτησιν βαίνεται ἐπειὸν ἀντὶ
τοῦ που. 20

447 περιστέλλουσιν] περικαλύπτουσιν.

448 παλιντριβῆ] τετριμμένα τοῖς κακοῖς.

449 σφῶζουσιν ἐξ Ἄιδου τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ
δολερούς.

451 ταῦτα] τὰ γινόμενα. 25

452 τὰ θεῖ'] τὰ θεῖα ἔργα· νοσῶν δὲ δυσφημεῖ.

1 φησὶν L, corr. Lasc. — 2 τῷ ποιητῇ] Od. γ 412 sqq. —
4 δὴ' αὐ τῶδ' ἔξεδειξας restituit Porsonus. — 7 ἔσται τ (?de-
letum) αἰ L. — 8 εὐθέως] συνήθως? — 11 λέγεται γὰρ κ. ἔ.]
Arctini fabula; Kink. p. 33. — 17 συνεληλυθέναι L, correxi.
ἀντὶ addit G.

453 ὄρος τῆς Τραχίνος ἢ Οἴτη· Τραχίνος δὲ ἦν
καὶ Μηλιεύς.

455 φυλάξομαι] ὡς κακούς.

456 ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν· καὶ Ἑσίοδος

5 βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα <φῶτα>.

ὄπου θ'] (ὄπου) γ'.

μείζον σθένει] πλέον ἰσχύει.

457 ἀποφθίνει τὰ χρηστὰ] Ὅμηρος

ἐπεὶ τὰ χειροῖνα νικᾷ.

10 463 μεταστήσειαν] ἀπαλλάξειαν.

465 εἶκη] διδῶ, συγχωρήση.

467 μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεργυς ἢ ἐξ ἀπόπτου τὸν Fol. 85 a

πλοῦν περιμένειν.

472 ὄσοισι] κακοῖς.

15 473 ἐν παρέργῳ] οἶον οὐκ ἐν τετιμημένῳ μέρει
τῆς νεῶς ἀλλ' ὅπη βούλη· δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἐξῆς.

474 φορήματος] βάρους.

475 ὅμως δὲ σῶσόν με γινώσκων ὅτι τοῖς εὐ-
γενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρὸν ἐστὶ καὶ τὸ καλὸν εὐδοξον.

20 482 τὸ ἐν παρέργῳ νῦν ἐνεφάνισεν.

486 ἀκράτωρ] ἀσθενής, κρατεῖν ἔμαντοῦ μὴ δυνά-
μενος.

489 καὶ Ὅμηρος

Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.

25 493 δι' ὃν δὴ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἠδλαβήθην.

2 Μηλιεύς] sumtum ex v. 4. — 5 Opp. 193 ubi βλέπει.
φῶτα add. G. — 9 Il. α 576, al. — 12 ἦ] μὴ L, correxi. —
15 τιμημένοι L, corr. Lasc. — 20 ἐν παρέργῳ] v. 473. — 24
Il. β 541.

παλαιάν] πάλαι ἄν.

494 τοῖς ἐκμένοις] ἀντὶ διὰ τῶν ἐκμένων καὶ πεπορευμένων.

498 ἐν σμικρῷ] ἐν ἐλάττονι.

501 σῶσον με γινώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα ἢ μεταβαλλόμενα.

503 θάτερα] τὰ φαῦλα.

504 τὰ δειν' ὄραν] φοβεῖσθαι καὶ εὐλαβεῖσθαι.

508 δυσοίστων] ἀφορητῶν, δυσυπομονήτων.

Fol. 85 b 512 τὸ ἐκείνους λυποῦν τούτῳ κέρδος καὶ ὠφέ-
λειαν μεταποιῶν.

τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν Ἀτρειδῶν <κέρδος> μετα-
τιθέμενος τῷ Φιλοκτῆτῃ οἶον εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν
καὶ μεταβάλλον καὶ ἐπανορθῶν· λέγει γὰρ ὅτι βοη-
θήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω ἐπανορθῶν αὐτῷ 15
<τὴν> συμφορὰν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν γεγυυῖαν.

515 ἐνθα] ὅπου.

524 ἀλλ' αἰσχρὸν ἔστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναι με
ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις· ἢ οὕτως, αἰσχρὸν ἔστιν εἰ
ἐνδεέστερόν σου διατεθήσομαι περὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους 20
εὐεργεσίαν· οὐ παραιτήσομαι οὖν.

528 δὲ] γ(ε).

531 πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς
ἐφιλήσατέ με; ἢ πῶς ἂν τῷ ἔργῳ εὖ πράξαιμι καὶ
τῷ λόγῳ ὑμῖν; 25

533 προσκύσαντες] ἀσπασάμενοι τὴν ἐστίαν.

534 ἄοικον] δύσοικον ὥσπερ ἀτυχῆς ὁ δυστυχῆς.

535 ἐνκάρδιος] καρτερικός.

536 ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω μηδένα ἄλλον τὴν

θέαν τῶν ἐνθάδε ἐνεργεῖν, πόσῳ μᾶλλον <τὴν> εἰσοί-
κησιν;

538 τάδε] γράφε κακά.

542 οὗτος ὁ ἔμπορος διαπέπλασται ὑπὸ Ὀδυσ-
5 σέως ναύκληρος, πραγματευτῆς εἰωθῶς τοῖς Ἑλλησι
τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν· εἰκῶς δὲ καὶ ὡς οἴνου αὐτὸν
διατυπούμενος πραγματευτήν.

545 ἀντὶ οὐκ ἐπίτηδες ἐλθῶν ἐνταῦθα ἀλλὰ πλέων
ἐπὶ τὴν πατρίδα [ἰδῶν] ᾤρισσα· οὐκ οἰόμενος, φησί,
10 συντευξέσθαι, κατὰ τύχην δέ.

549 Πεπάρηθον] δῆμος τῆς Ἀττικῆς καὶ μία τῶν
Κυκλάδων νήσων.

552 προστυχόντι τῶν ἴσων] ἀντὶ εὐρόντι τοὺς
σοὺς ναύτας τοὺς ἔμοι ἴσους, τοὺς τὴν αὐτὴν μοι
15 τέχνην μετεροχομένους.

παραλέλειπται ἢ ἔξ· βούλεται γὰρ λέγειν ἐκ τῶν
ἴσων.

556 ἐξαργούμενα] ἀναβολὴν ἔχοντα.

557 ἔσται σοι χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον.

20 561 φροῦδοι] ἀφανεῖς, κρυπτοί.

Fol. 86 a

562 Θησέως κόροι] Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν ὧν οὐ
μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ.

574 μὴ φάνει μέγα] μὴ βόα.

578 κατὰ σότον — | διεμπολᾶ] λάθρα ἀπατᾶ.

25 582 μὴ διαβάλης με, φησί, τῷ τῶν Ἑλλήνων
στρατῷ· εὐεργετήθην <γὰρ> ὑπ' αὐτῶν πολλὰ.

583 ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος ἀντεεργετῶ αὐ-
τοὺς ὡς δύναται πένης εὐεργετεῖν δῆλον ὅτι ὑπηρετῶν.

1 τὴν add. Br. εἰς οἴκησιν L, corr. Wunderus. — 6 ἀπ-
άγειν L, corr. Lasc. — 9 ἰδῶν incl. A. — 12 νήσων L. — 26
γὰρ add. G.

- 589 ὄρα τί ποιεῖς, παῖ] ταῦτα πλαγίως νοητέον.
 590 σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον] αἰτίον σε ποιήσω
 τῶν πραττομένων.
 ποιοῦ λέγων] ποιοῦ με αἴτιον ὧν μέλλεις λέγειν.
 591 τῶδ' ὥπερ κλύεις] οὔτοι οὔσπερ κλύεις. 5
 593 ἤ μὴν] ὄντως μὴν.
 597 θατέρον] τοῦ Διομήδους.
 εὐτολμότερος ἦν εἰς τὸ δρᾶσαι.
 598 τίνας πράγματος χάριν οὕτω διὰ τοσοῦτου
 χρόνου ἐπεστράφησαν καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ¹⁰
 Φιλοκτῆτου οἱ Ἄτρεΐδαι τοῦ πάλαι ἐξ αὐτῶν ἀποβλη-
 θέντος;
 601 βία] φθόνος.
 606 οὔτος] ὁ Ὀδυσσεύς.
 607 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖ] ὁ ὑπὸ πάντων ὑβρι-
 ζόμενος.
 609 οὐχ ἀπλῶς εἶπεν τὴν θήραν καλὴν ἀλλὰ διὰ
 τὴν πρόθησιν τῆς Ἰλίου· αὐτὸς γὰρ ἐρμηνεύει τὸν
 τρόπον τῆς πορθήσεως.
 616 δηλώσειν] δείξειν. 20
 619 ἐφείτο] ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο.
 620 ὦ παῖ] λείπει Ποίαντος.
 623 στελεῖν] πέμψειν.
 625 οὐκείνου πατήρ: ὁ Σίσυφος· μέλλων γὰρ
 τελευτᾶν παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτὸν ἄθραπτον κατα-²⁵
 λιπεῖν καὶ κατελθὼν εἰς Ἄιδου τῶν γε νενομισμένων
 μὴ τυχὼν κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ Ἄιδωνεῖ
 ἧξίλου τε ἀνελθεῖν καὶ τὴν γυναικᾶ τιμωρήσασθαι.

5 οὔσπερ] ου uno ductu ex ω. — 9 οὔτω] οὐ L; οὔτω,
 quod coniectura assecutus eram *Beitr.* p. 78, praebet Riccar-
 dianus 77. — 26 γε] τε? — 28 ἀνελθεῖν] αὐθις addit G.

ἀνελθῶν δὲ οὐκέτι ὑπέστρεψεν ἕως μετὰ ἀνάγκης κατ-
ἤλθεν· ἐκ πατρὸς οὖν πανοῦργος Ὀδυσσεύς.

628 οὐκουν] ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς.

631 τάχιον ἂν πεισθείην τῇ ἐχίδνῃ ἢ τῷ Ὀδυσσεϊ.

5 636 ὀρίζει] διίστησιν.

637 τὸ ἐν καιρῷ σπουδάζειν ἀνάπαυλαν ἄγει
ὑστερον.

639 ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρόφρασ ἀνῆ] ἐπὶ ἀν πύ-
σεται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος.

10 ἄη] παρῆ.

640 ἀντιοστατεῖ] ἐναντίου πνέει.

642 μὴ εὐλαβηθῆῃς, φησί· κἀκείνοις γὰρ τὰ ἐναντία
πνεύματα ἀντὶ τὰ ἡμᾶς ἐπέχοντα κἀκείνους ἐπέχει.

643 τοῖς γὰρ κακούργοις οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνε-
15 μος· ἐν τῇ συγχύσει γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσιν.

648 τί ἔχεις ὅπερ ἢ ἐμῇ ναῦς οὐκ ἔχει; ἀντὶ
οὐδὲν ἡμῖν λείπει.

650 κοιμῶ] κατακοιμίζω, πρᾶνῶ.

653 παρερρῶηκεν] παρεκπέπτωκεν.

Fol. 87 a

20 665 ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν ὄντα
αὐτῶν ἐλάττονα.

668 καὶ δόντι δοῦναι] ἀντὶ ἀποδοῦναί μοι τῷ
δόντι σοι.

670 αὐτὸς γὰρ ὄφῃψε τῷ Ἡρακλεῖ τὴν πυράν.

25 672 γνώμη.

676 λόγῳ μὲν ἀκούω τὸ τοῦ Ἰξίονος πάθος ὅτι
τροχάζεται (πελάταν δὲ αὐτὸν λέκτρων Διὸς εἶπεν τὸν

1 δὲ οὐκέτι ὑπέστρεψεν] οὖν τελείως ἐβίωσεν l. — 12 γὰρ
ἐναντία τὰ πνεύματα Dind. — 19 παρεμπέπτωκεν l, παρε-
πέπτωκε l, corr. Wakefieldus. — 24 cf. schol. v. 801.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

πειράσαι βουληθέντα <τὰ> τοῦ Διὸς λέκτρα), ὃν ἔδησεν ὁ Ζεὺς, μὴ μέντοι ἑορακέναι μείζονα τῆς Φιλοκτῆτου νόσου.

677 τὸν πελάταν λέκτρων] τὸν βουληθέντα ἐπιβῆναι τῇ εὐνῇ τοῦ Διός. 5

678 κατ' ἄμπυκα δέσμιον] κατὰ τὸν τροχὸν δεδεμένον.

679 δρομάδ'] τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ.

680 παγκρατῆς] βασιλεύς.

682 μοίρα | — ἐχθίονι] δυστυχία, τύχη στυγερω- 10
τέρα [καὶ ἐχθίονι].

τύχη.

684 οὔτ' ἔρξας] οὔθ' ἔρξας.

νοσφίσας] ἀποστερήσας.

685 ἐν ἴσοις] ἐν δικαίοις. 15

687 θανμάζω πῶς ὑπέμεινεν ἀεὶ <ἐν> κλυζομένοις κύμασιν ἔχων καταγωγὴν καὶ ἔρημον παντάπασιν.

688 ἀμφιπλήκτων] ἐκατέρωθεν πληττόντων· τὰ γὰρ κύματα κλύζονται κατ' ἀμφοτέραν ὄχθην τῆς θαλάσσης. 20

690 βιοτὰν] ζωὴν, διαγωγὴν.

691 ὄπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τετραμμένος ἦν.

βάσιν] πόδα.

692 οὐδέ τιw' ἐργώρων] λείπει ἔχων. 25

Fol. 87 b

κακογείτονα: οὐ μόνον ὄπου καλὸν οὐκ εἶχε γείτονα ἀλλ' οὐδὲ κακὸν παρ' οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στενά-

1 τὰ add. G. — 2 ἑορακέναι G. — 11 καὶ ἐχθίονι inclusi. — 13 ἔρξας] εἴξας L, corr. A (teste Campbellio). — 16 ἐν addidi. — 18 ἀμφικλήστων (ἀμφικλύστων Langius; cf. Trach. v. 780) in textu l. — 19 κλύζονται] πλήττονται l. ὄχθην L, ἦχθην G, corr. Riccard. 77.

ζων ἀκούσεται· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτω δεῖ λαβεῖν, οὐδέ
 τινα ἐγχώρων ἔχων παρ' ᾧ δὴ τὸν κακογείτονα αἵμα-
 τηρὸν στόνον ἀποκλαύσειεν· τὸ κακογείτονα γὰρ οὐ
 πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας ἀλλ' εἶπερ τις ἐτύγγανεν αὐτῷ
 5 σννοικῶν ὁ τοῦτου στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνω.

693 ἀντίτυπον] ἀμοιβαῖον.

696 οὐδ' ὄς τὰν θερμοτάταν· οὐδ' ὄς τὴν θερμο-
 τάτην καὶ ἀργίαν αἱμάδα, τὴν τοῦ αἵματος ῥύσιν, ἀνα-
 διδομένην ἐκ τῶν ἐλκῶν τοῦ θηροδῆκτου ποδὸς ἠπίοις
 10 φύλλοις κατεννάσειεν εἴ τις ἐμπέσοι.

697 κημιόμεναν] ἀναδιδομένην· παρὰ τὸ
 μέλαν δ' ἀνεκήμεν αἷμα.

698 ἀντὶ τοῦ ὄλωσ οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις ἔλοι
 φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς ἢ ὕρην τοξευθέντα ὑπὸ
 15 Φιλοκτῆτου καὶ πεσόντα εἰς τὴν γῆν.

700 φορβάδος] τῆς πάντα τρεφούσης.

702 τότ' ἂν εἰλυόμενος· κυλιόμενος, χερσὶν ἐπ-
 ερειδόμενος καὶ ἔλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ
 τιθῆνης τετραποδηδὸν βαδίζων· καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς
 20 ἀνωτέρω

πρὸς δὲ τοῦθ' ὁ μοι βάλου
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος <αὐτὸς> ἂν ποσὶν
 εἰλυόμεν δύστηνος ἐξέλκων πόδα·

τὸ δὲ ἐξῆς, τότε γάρ, ἠνίκα ἐξανήσει δακέθυμος ἄτα,
 25 ἔρπει πόρον ἄλλοτ' ἄλλον εἰλυόμενος ὥσπερ παῖς ἄνευ
 φίλης τιθῆνης ὑπάρχων, οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον
 αἴρων, οὐκ ἄλλο ὃ νεμόμεσθα ἄνδρες ἀλφησταί τοντ-

5 ἦν] εἶην L, corr. Riccard. 77. — 12 Π. η 262. — 21]

v. 289. μοι, ο delete L. βάλλου L, corr. l. — 22 ἀτράκτου L.
 ποσὶν] τάλας in textu L. — 26 σπόρον] πόρον L, corr. Lasc.

ἔστιν οὐ Δημητριακὸν καρπὸν οὐδέ τι τῆς συνήθους
 ἀνθρώπων διαίτης ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν ὀστέων τὴν
 διὰ τῶν ὀρνέων τροφήν.

704 ὄθεν εὐμάρεϊ ὑπάρχοι] ὄπου εὐμαρές ἐστιν
 αὐτῷ ἀπιέναι.

705 ἐξανίησιν] ἐνδίδωσιν.

ἄτα] ἡ νόσος.

707 γᾶς σπόρον] σίτον.

708 αἴρων] λαμβάνων.

τῶν νεμόμεσθ'] ἀφ' ὧν νεμόμεθα τουτέστι τρε- 10
 φόμεθα.

710 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων: πλὴν εἴ που τοῖς πτηνοῖς
 βέλεσιν ἐξ ὠκυβόλων τόξων ἀνύσειε φορβὴν πτηνῶν
 τουτέστιν ὀρνέων· λείπει δὲ ἡ ἀπό, ἀπὸ πτηνῶν.

τόξων | πτανῶν] περωτῶν τόξων.

712 ἀνύσειε πτανοῖς] περιποιήσειεν ὀρνέοις.

714 οἴνοχύτον πάματος] οἴνου περιφραστικῶς.

715 ἤσθη] ἀντι ἐνεπλήσθη· οὐδὲ οἴνου μετελήφεν.

716 στατὸν εἰς ὕδαρ: τὸ ἐξ ὕμβρου συνεστηκὸς
 ὕδαρ ἢ πηγαῖον ἢ λιμναῖον· παρὰ τὸ ἠρεμεῖν καὶ μὴ 20
 ὑπὸ ἀνέμων κινεῖσθαι.

717 προσενώμα] ἑαυτὸν ἐκίνει ἀντι ἐπορεύετο.

719 παιδὸς ὑπαντήσας] τυχὼν Νεοπτολέμου.

720 εὐδαίμων ἀνύσει] εὐδαιμονήσει· τὸ ἐξῆς, εὐ-
 δαίμων καὶ μέγας ἀνύσει· ἐκ κείνων δὲ λέγει τῶν 25
 κακῶν.

721 μέγας ἐκ κείνων] ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν εὐτυχῆς.
 λείπει ἔσται.

13 ἀνύση L, ἀνύσει G, corr. Dind. — 15 ad ὠκυβόλων
 adscriptum in L, corr. Wolff. p. 76. — 20 ἢ πηγαῖον] οὐ πη-
 γαῖον Wolff. p. 201. — 22 ἐκείνει, ε post κ delete L.

722 ποντοπόρῳ δούρατι] τῇ νηί.

πλήθει | πολλῶν μηνῶν] τῷ πλήθει τῶν μηνῶν.

724 πατρώαν ἔγει πρὸς ἀλλάν] τὴν πατρίδα.

725 Μηλιάδων] ἔστιν ἀντὶ Τραχινίων· περὶ τὴν

5 Τραχίνα γὰρ οἱ Μηλιεῖς.

726 ἔν' ὁ χάλκασπις: ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀνήρ
πελάζεται πᾶσι· λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα.

727 πλάθει πᾶσιν: ἐπιφαίνεται λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ.
θείῳ πυρὶ] λείπει τὸ ὄσ.

10 730 τί δὴ ποθ' κ. ἐ.] τοῦτό φησιν ὄρῶν τῇ νόσῳ
πληττόμενον καὶ σιωπῶντα.

732 ἐνοχλεῖ τῷ Φιλοκτῆτῃ ἢ συνήθης νόσος·
θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτοῦ διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγη

ἄλλ' ἄρτι κουφίσειν δοκῶ.

15 736 ὁ Φιλοκτῆτης διὰ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν Fol. 88a
ἀπαγορεύει τὰς γινομένας ὀδύνας καὶ λέγει ἰῶ θεοὶ
ὡς χαίρων διὰ τὸν Νεοπτόλεμον, οὐ δύναται δὲ ἀληθῶς.

739 ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναζούσης.

741 ἀντὶ ἔοικας μοι ὀδυνᾶσθαι.

20 745 βρούχομαι] ἐσθίομαι, καταναλίσκομαι.

749 ἀπάμησον] κόψον, θέρισον.

752 ἰνγὴν] ὄξειαν βοήν.

753 βούλεται εἰπεῖν τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἐν
νῷ λαμβάνων μήπως καταλείψει αὐτὸν ὁ Νεοπτόλεμος,
25 οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος.

755 τοῦπίσαγμα] ἢ ἐπέισοδος, ἢ προσθήκη.

758 πλάνοις] ὀδοιπορίαις· ἦκει ἢ νόσος ἴσως ὅτε

ἐκ

4 τραχίνων L, corr. Elmsl. — 6 θεωθεὶς L. — 14] v. 735.
— 17. ὡς] καὶ L, corr. Lasc. — 27 ὀδοιπορείαις L, corr. l.

έκορέσθη πλανωμένη· ὡς ἐπὶ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον.

764 ἤτου] ἠξίωσας, ἤτεις.

ἀνῆ] ἐνδῶ.

766 φύλασσε, φησίην, αὐτά, τὰ τόξα· ἅμα γὰρ τῷ 5
πάθει τούτῳ ὕπνος μοι ἐπέρχεται καὶ οὕτω παύομαι
τῆς νόσου.

768 τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον πρὶν κοι-
μηθῆναι.

770 ἐκεῖνοι] οἱ περὶ Ὀδυσσεά.

10

773 πρόστροπον] ἱκέτην.

776 ἱλάσκου τὸν φθόνον ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι
σοι πολύστονα, πικρὰ καὶ αἷτια κακῶν.

777 ὅπως] ὁμοίως.

778 τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ] τῷ Ἡρακλεῖ. 15

Fol. 88b

784 κηκίον] ἀναρρέον, ἀναδιδόμενον· Ὀμηρος

πολὺς δ' ἀνεκήμιεν ἰδρώς.

791 ὦ ξένε Κεφαλλήν] ὦ Ὀδυσσεῦ.

795 τρέφοιτε] λάβοιτε ἀντ' ἐμοῦ.

800 ἐν γὰρ τῇ Δήμῳ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαί- 20
στου ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός εἰσιν.

ἀνακαλουμένῳ] παρακαλοῦντι.

801 ὅτε τὴν πυρὰν Ἡρακλέους ἀνῆψεν.

803 τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν] τὸ κατακαῦσαι.

805 λαβὼν τὰ τόξα ὁ Πύρρος ἐσιώπησεν ἀπορῶν 25
τί ἄρα ποιήσειεν.

812 πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτό φησι διὰ τὸ

12 ὥστε] οὕς τε L, corr. Lasc. — 17 Π. ψ 507. — 20 cf.

schol. v. 986. — 24 τοῦ κατατοξένουσαι L, τὸ κατακοῦσαι Lasc.,
corr. Br. — 27 ad γ. 811 adscriptum in L huc retulit Lasc.

τὸν χρησμὸν εἶναι μηδέτερον αὐτῶν πορθήσειν τὸ
Ἴλιον.

οὐ θέμις] οὐκ εὐσεβές.

814 ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε] διὰ τούτου νῦν ἔοικεν

5 ὁ Φιλοκτῆτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου.

815 παραφρονεῖς] ἐκτὸς τῶν φρενῶν γέγονας.

818 πλέον φρονεῖς] ἀντὶ ὠφελιμώτερον ἑμοῦ. Fol. 89a

820 εἰπῶν ἐκοιμήθη.

821 ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα οὐκ εἰς μακρὰν

10 καταλήψεσθαι.

822 ὑπτιάζεται] κλίνεται ἢ ὀπίσω θίπτεται.

824 νεῦρον ἤραγεν ἀπὸ τοῦ ἕκρου ποδὸς αἷμα
ἀνήσειν.

827 ἀδαῆς] ἄπειρε.

15 ἀλγέων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀδαῆς.

828 εὐαῆς] εὐπνοῦς.

829 εὐαίων] εὐμενής, καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα.

830 ὄμμασι δ' ἀντίστοιχοις: κάτεχε τὸ ὄρατικόν,
ὅπερ νῦν ἠπλωται καὶ διαχεῖται, τῇ τοῦ ὕπνου ἀχλύι·
20 τοιαύτην δὲ αἰγλην, ἣτις νῦν τέταται, ἀντέχοις <εἰς>
τὰ ὄμματα, λέγει δὲ τὸν ὕπνον τὸν λεγόμενον καὶ
<παιῶνα> αὐτῷ παραχοῆμα ὡς ἔστιν αὐτῷ αἰγλη καὶ φῶς.
ἐναντιωθεῖς τοῖς ὄμμασι τοῦ φίλου καὶ μὴ ἐάσης
αὐτὸν βλέπειν νῦν.

25 833 ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης; ποίας γνώμης κρα-
τήσεις;

834 τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὄραξ φροντίδος ἀντὶ
ἐννοεῖς;

4 τούτου] τοῦτο (~ ex') L, τούτων A, correxi. — 20 εἰς
addidi. — 22 παιῶνα addidi ex v. 832. — 23 φίλου] Φιλο-
κτῆτου G, Riccard. 77; cf. schol. v. 1116.

837 καιρός τοι πάντων γνώμαν: ἐπὶ πάντων ἡ μετὰ εὐκαιρίας σύνεσις πολλῶν ἐπικράτειαν ἐν ἐτοίμῳ καρποῦται· ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρός ἐκεῖνος ὁ εὐκαιρῶς ἐπιτελούμενος πολλοῖς εὐδοξίαν σύνεργως παρέχει.

838 παρὰ πόδα] ἀντὶ τοῦ πλησίον. 5

ἄρουνται] ἀποφέρεται.

839 ταῦτα δι' ἐπῶν.

840 τήνδ' ἄλλως ἔχομεν: τὴν θήραν τῶν τόξων μάτην ἔχομεν χωρὶς τοῦ Φιλοκλήτου πλείοντες.

842 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελεῖ: ἐννοεῖν δὲ καὶ ἐπαγ- 10
γέλλεσθαι ἀτέλεστα ψευδόμενον αἰσχροῦ ὄνειδος.

ἀτελεῖ] εὐτελεῖ.

845 βαιάν μοι, βαιάν, ᾧ τέκνον: μικρὰ καὶ ἡρέμα μοι, φησί, διαλέγου μήποτε ἀκούση κοιμώμενος.

847 ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς: ἀντὶ ἐλαφροῦ 15
πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι καὶ ἐγερθῆναι· ἀντὶ ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει· ἀντὶ ὁ νοσῶν ταχέως ἀνίσταται· λείπει δὲ τὸ ὡς· βούλεται γὰρ λέγειν ὥστε λεύσσειν ὁ ὕπνος, ὡς μὴ ἠγεῖσθαι τοῦτον ὕπνον ὑπάρχειν. 20

849 μάλιστα] μέγιστον, εὐσύμβολον, σύμφορον.

851 ἐξίδου ὅτι πράξεις: θεώρησον, βλέψον· πλεονάζει γὰρ ἢ ἐξ καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων, ἀνεπίστασο ἀντὶ ἐπίστασο καὶ ἐνδίδαξον ἀντὶ τοῦ δίδαξον.

ὅτι] ὅπως. 25

852 ᾧν] ὄν.

ὄν ἀυδῶμαι] δι' ὄν λέγω ἀντὶ τὸν Φιλοκλήτην.

διὰ μέσου τοῦτο εἴρηκεν.

4 εὐδοξίαν] εὐεξίαν G. — 13 ἡρέμα] ἡμερα L, ἡμέρα I, corr. Br. — 21 σύμφορον] συμφορὰ primo L. — 22 ἐξίδου etiam in textu L. — 23 et 24 ἐξεπίστασο et ἐνδίδαξον Br.

853 εἰ ταῦτ' ἀνὴρ γινώσκων· εἰ τὴν αὐτὴν τῷ
Ὀδυσσεὶ γινώσκων ἔχεις ὥστε αἰρεῖν τὸν Φιλοκτῆτην
ἐντεῦθεν.

ἔχεις] ἴσχεις.

5 854 ἄπορα πνικνοῖσιν· ἄπορόν ἐστι καὶ τοῖς συν-
ετοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον· λείπει οὖν ὁ καί. γράφει
πνικνοῖς ἵν' ἢ ἐν πράγμασι πνικνοῖς συνιδεῖν τὸ πρα-
κτέον ἄπορον.

855 οὗρος] ἐπιτήδειος καιρός.

10 856 ἀνόματος] ἐστέρηται τοῦ φωτός.

858 ἐκτέταται νύχιος· ἐπεὶ κατὰ νύκτα καθεύ-
δουσι παρὰ τοῦτο εἶπεν τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων ἀντὶ
κοιμώμενος· τὸ δὲ ἐξῆς, ἐκτέταται νύχιος, οὐ χερσός,
οὐ ποδός ἄρχων ἀντὶ οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος
15 κινεῖν οὐδὲ βλέπειν.

859 ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός· ὁ ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν
ἀλέαν τοῦ ἡλίου. ἀλεῆς θερμοὺς παρὰ τὴν ἀλέαν·
Ὅμηρος

ἀλέη τε γένηται·

20 τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτὸν φησὶν, <ὁ> ὕπνος σύμφορος
ἡμῖν ἐστι καὶ τοῖς πράγμασιν ἀγαθός.

863 τὸ δ' ἀλώσιμον] τὸ δὲ ἀγρευσίμον ὃ ἐστι Fol. 89b

<τὸ> πέρας ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι.

864 ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων κράτιστός ἐστιν ὃ
25 ἐστὶν ὁ μὴ πρὸς κίνδυνον ὄρων ἀντὶ μὴ φοβηθῶμεν·
πάντα γὰρ ἀνύομεν.

865 ἀφροσύνη φρενῶν] παραφρονεῖν.

868 οἰκούρημα] φυλακή, παρουσία.

6 γράφει πνικνοῖσιν Lasc. — 16 et 17 ἀλέης utrobique L.
— 19 Od. p 23. ἀλέηται (αι in compendio) ut l pr. L. — 20
ὁ addiderunt G, l. — 23 τὸ addidi. — 26 ἀνύομεν Br.

- 869 ἐξηύχησ'] ἐνόμισα.
 870 ἔλεινωσ: οἴκτωσ ὑπομείναι.
 875 ἐν εὐχερεῖ] ἐν ἐλαχίστῳ.
 876 δυσοσμίας γέμων] πεπληρωμένος σὺ τῆς ἐμῆς
 δυσοσμίας. 5
 880 ὅταν με ὁ κάματος ἀφῆ.
 κόπος μ' ἀπαλλάξῃ] γράφε κόπου ἀπαλλαχθῶμεν.
 881 ἐπίσχωμεν] πέρα κωλύσωμεν.
 885 ξυμφορὰς] τύχας.
 886 φίλου] τὸ αἰρεσθαι ὑπὸ τούτων. 10
 891 πρὸ τοῦ δέοντος] πρὸ τοῦ καιροῦ.
 ἱκανὸς <γὰρ> αὐτοῖς γενήσεται ὁ πόνος ἐπὶ τῇ
 νηὶ συνεῖναί μοι καὶ συνναίειν ἐμοί.
 893 ἴστασο καὶ ἀντιλαμβάνου.
 895 τούνθένδε] τὸ μετὰ ταῦτα. 15
 ἀδημονεῖ ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν Φιλο-
 κτήτην καὶ ἀπάγειν εἰς τὴν Ἴλιον, οὐκέτι ἐπὶ τὴν
 πατρίδα καθάπερ ἐπηγγέλλετο.
 898 τοῦ] περὶ τίνος;
 899 πάθους λέγει τῆς ἀπορίας ἀντὶ ἀπορῶν 20
 τυγχάνω.
 900 οὐ δὴ σε] ἐρωτηματικῶς.
 Fol. 90a 902 φύσιν] λείπει ἢ εἰς.
 903 ἐκείνην, φησί, λέγω δυσχέρεϊαν προσεῖναι τῷ
 ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς αὐτοῦ διανοίας διαπραττομένῳ. 25
 904 τοῦ φυτεύσαντος] τοῦ Ἀχιλλέως.
 907 οὐκουν ἐν οἷς γε δρᾶς] ἐν οἷς πράττεις οὐκ
 ἔσῃ αἰσχρός.

6] ad v. 877 adscriptum in L, corr. Br. — 12 γὰρ ad-
 didit G. — 18 ἐπιγέλατο (ἐπηγγέλατο Lasc.) l. v. 524 sqq. —
 22] ad v. 901 adscriptum in L, corr. Elmsl.

909 ἂ μὴ δεῖ] τὰ ἀληθῆ.

λέγων ἀίσχιστ' ἐπῶν] ἀπατῶν.

910 εἰ μὴ ᾿γά κακὸς γνώμην ἔφυν] εἰ μὴ κακῶς
καὶ ἀνοήτως βουλευόμεαι.

5 912 οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι ἀλλ' ὅτι λυ-
πηρῶς καὶ οὐ κατὰ τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἄγειν·
ἐπὶ Τροίαν δέ φησιν.

919 κακοῦ] τῆς νόσου.

921 πολλὴ γὰρ ἐστὶν ἀνάγκη ταῦτα διαπραξασθαι.

10 925 τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον ἢ σοῦ
διὸ οὐ δώσω σοι ταῦτα.

927 ᾧ πῦρ σὺ] παρὰ τὸ ὄνομα· καλεῖται γὰρ

Πύρρος.

935 οὕτως μοι πάλιν προσέχει ἀναιδῶς ὡς μὴ
15 ἐάσω καὶ δώσω τὰ βέλη.

936 ξυνοσῖαι] συνδιαγωγαί.

937 καταρρῶγες] κοιλάδεις τόποι.

938 ὑμῖν ταῦτα λέγω· οὐ γὰρ οἶδα πρὸς ἄλλον
ὄν τινα ἀποδύρομαι.

20 939 τοῖς εἰωθόσιν] λείπει τὸ κλύειν ἐμοῦ.

944 φήρασθαι] δεῖξαι.

946 ἐναίρων νεκρῶν] σφάττων νεκρῶν κατὰ τὴν
παροιμίαν.

947 ἄλλως] μάτην.

25 950 ἐν σαντῶ γενοῦ] φρόνιμος ἔσο.

952 δίπυλον] δίθυρον.

953 τόξων γυμνός, τὴν διὰ τῶν τόξων μοι γινο-
μένην οὐκ ἔχων τροφήν· ἄνευ τροφῆς οὖν ἀντὶ τῶν
τόξων.

18 οἶδα ἄλλον πρὸς ὄν τινα Br. — 19 ἀποδύρομαι? — 27
τόξων γυμνός lemma est in L, corr. Iasc.

954 αὖ θανοῦμαι] γράφε ἀνανοῦμαι ἀντὶ τοῦ
ξηρανθῆσομαι.

957 ἐγὼ εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θηρία βρωθήσομαι
νῦν παρ' αὐτῶν.

959 ῥύσιον τίσω] ἐνέχυρον, ἀμοιβήν ἐκτίσω·⁵
Ὀμηρος

ῥύσι' ἐλαυνόμενος.

962 γνώμην μετοίσεις] μετανοήσεις.

964 προσχωρεῖν] ὑποχωρεῖν, πεισθῆναι.

968 ἐκκλέψας] ἀπατήσας.

10

971 τὰ αἰσχρὰ παρ' ἐτέρων μαθῶν.

972 νῦν δὲ ἄλλοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς ἔκπλει
τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δοῦς.

975 οὐκ εἶ;] οὐκ ἔρχῃ;

978 πέπραμαι] πεπραγμάτευμαι.

15

982 οὐδ' ἦν θέλλῃ] ὁ Νεοπτόλεμος.

983 στελοῦσί σε] πέμψουσί σε.

984 τολμηῆσάτε] τολμηέσάτε.

986 σέλας | Ἠφαιστότευκτον] τὸ Ἠφαιστείον πῦρ·
ἐν γὰρ τῇ Ἀθήμῳ τὰ τοῦ Ἠφαιστοῦ ἐργαστήρια ἐνθα²⁰
καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός.

988 ἐκ τῶν σῶν] λείπει κόλπων.

Fol. 91a

997 ἀντὶ οὐ δοῦλον ἀλλ' ἄριστον καὶ μετὰ ἀρί-
στων τὴν Τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι· τοῦτο δὲ προ-
τρεπτικόν.

25

1000 γῆς] τῆς Ἀθήμων.

1002 πρὸς τῇ πέτρῳ ἐναιμάξω τὴν κεφαλὴν μου
ἄνωθεν πεσῶν ἀπὸ πέτρας.

7 Π. λ 674. — 27 ἐναιμάξω] v. de hac voce Beitr. p. 79;
ἐναιμάξω i. e. αἰμάξω Riccard. 34. — 28 ἀπὸ] τῆς addunt G, l.

1003 μὴ ἔστω ἐπὶ τῷ Φιλοκτῆτῃ ἢ ἐξουσία τοῦ
κατακρημνίζεσθαι.

1004 ὧ χεῖρες] δεδεμένος φησίν.

1005 συνθηρώμεναι] ἀλοῦσαι καὶ συλλαμβανό-
5 μεναι.

1006 ὧ δόλιε Ὀδυσσεῦ.

1008 πρόβλημα] πρὸ σοῦ πέμψας τὸν Νεοπτόλεμον.

1014 ἀφνῆ] ἄκακον ἀπὸ φύσεως.

1016 νοεῖς] διανοῆ.

1017 προῦβάλου] ἔρριψας.

1018 ἐν ζῶσιν νεκρὸν] ἦτοι ὅτι κοιμώμενον αὐτὸν
εἶασεν ἢ διὰ τὸ πάθος.

1025 κλοπῆ] ἀνάγκη· καὶ Ὅμηρος

κλέπτε νόφ·

15 125 ζυγεῖς δὲ ὑποταγεῖς· ὁ δὲ νοῦς, καίτοι σὺ μὲν ἀνα-
καθίεις στρατεῦν· προσποιοῦμενον γὰρ αὐτὸν μαίνε-
σθαι Παλαμήδης ἤλεγξεν.

1028 ὡς σὺ φῆς οἱ Ἀτρεΐδαί με ἐξέβαλον, ὡς δὲ
φασιν ἐκεῖνοι σὺ. σὺ μὲν, φησίν, ἐκείνους αἰτιᾷ
20 ἐκεῖνοι δὲ σέ.

1033 τοῦτο γὰρ προφασισαμένον Ὀδυσσέως, ὅτι Fol. 91 F
θῦσαι οὐκ ἔστι τούτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέδηκαν αὐτόν.

1036 εἰ φροντίς ἔστι τῆς δίκης τοῖς θεοῖς.

1039 κέντρον] ἐρεθισμός.

25 1040 θεοί τ' ἐπόψιοι] οἱ ἐφορῶντές με δυστυ-
χοῦντα.

1045 βαρὺς] βαρὺς λόγοις.

14 Π. α 132. — 16 στρατεῦν] ἐστρατεύου? προσποιοῦμενον
γὰρ κ. ἐ.] *carm. Cypr. in Procli Chrestomath. I, Kinkel.*
fragm. p. 18. — 27 λόγοις] λόγος L, correxi.

1046 κοῦχ ὑπέικουσαν κακοῖς] κοῦχ ἀναδυομένην
ἐν τοῖς κακοῖς.

1048 εἰ μοι παρεῖμοι] εἰ καιρὸς ἐπιτρέψειέ μοι.
νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου] νῦν δὲ σιωπῶ· οἶδα
γὰρ τοῦτο ποιεῖν ὅπου δεῖ. 5

1049 οὔ: ὅπου τοιοῦτων δεῖ τῶν σιωπῶντων.

1050 κρείσις] δοκιμασία, ἐξέτασις.

1051 μᾶλλον — εὐσεβῆ] εὐσεβέστερον.

1052 χρήζων] γράφε κρείσσω.

1056 οὐ μόνος Τεῦκρός ἐστι τοξότης ἀλλὰ κἀγὼ 10
ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν τούτων ἔμπειρον εἶναι, οὐχ ἦττον
σοῦ· Ὀμηρος

εὔ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάσθαι.

1059 τούτων] τῶν τόξων.

1060 τί δῆτα σοῦ δεῖ;] τίς σοῦ χρεία; 15
χαῖρε τὴν Αἴμνον πατῶν] ἦδον τῇ διατριβῇ τῆς
Αἴμνου.

1067 προσφθεγκτός] προσφωνηθῆναι ἄξιος.

1070 ἄρα καὶ ὑμεῖς μιμεῖσθε τούτους καὶ ἀν-
ηλεεῖς γενήσεσθε πρὸς ἐμέ; 20

1074 τὸ ἐξῆς, ἀκούσομαι πρὸς τοῦδε ὡς εἰμι
οἴκτου μεστὸς οἶον καταγνωσθήσομαι ὡς ἦττων οἴκτου.

1076 τὰ τ' ἐκ νεῶς] τὰ ἐπὶ τῆς νεῶς.

1077 στείλωσι] κοσμήσωσι.

1078 ἐν τούτῳ] ἐν τοσοῦτῳ. 25

1079 νῶ] ἡμεῖς.

1080 ὀρμαῖσθαι ταχεῖς] λείπει γίνεσθε.

Fol. 92 a 1081 ᾧ κοίλας πέτρας: ᾧ σπήλαιον θερμὸν διὰ

13 Od. θ 215. — 15 τίς σου, c serius addito L. — 19
μιμήσεσθε?

τὸν ἥλιον καὶ διὰ τὸ ψῦχος παγετῶδες· ἢ οὕτως, ἐν
 θέρει ψυχρόν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμοὺν ἀντὶ ἐπιτήδειον
 εἰς χειμῶνα καὶ θέρους· γύαλον δὲ ἀντὶ τοῦ κεῦθος·
 κυρίως δὲ γύαλα τὰ κοῖλα λέγεται, ἀλλ' ἐὰν οὕτω
 5 μεταφράσῃς ἀπίθανον τὸ κοῖλον κοίλωμα διὸ δὴ τὸ
 κεῦθος ἢ ἀντὶ τὸ ἄλσος μεταφράζομεν.

1084 ἀλλὰ μοι | καὶ θνήσκοντι συνοίσῃ: ἀντὶ καὶ
 ἀπολλυμένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ὠφέλιμον καὶ δέξῃ
 με ἀποθανόντα· ἢ οὕτω, σὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὕψει με
 10 ἀποθανόντα. ὑπερβολικῶς, οἷον καὶ μετὰ θάνατον
 συνελύσῃ μοι καὶ οὐ καταλείψει με.

1089 τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ: τί ἄρα τρο-
 φιμὸν μοι καθ' ἡμέραν ἔσται; οὐ γὰρ ἐπικρατῶ
 ἐμαντῶ· ἢ οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα.

15 1091 σιτονόμου] σίτον νέμοντος, τροφῆως.
 πόθεν ἐλπίδος;] ἀπὸ ποίας ἐλπίδος;

1092 εἶθ' αἰθέρος ἄνω: τὸ ἐξῆς, εἶθε αἰθέρος
 ἄνω ἔλωσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος·
 τινὲς δὲ οὕτω, μετὰ ὀξύτονου πνεύματος ἔλωσί με·
 20 ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα ἀπὸ τοῦ ὀξύτωνος βοᾶν.
 γράφε δρομάδες αἰ καταιγίδες· τινὲς δὲ πτωχάδες ἵνα
 τὰς Ἀρπυίας σημαίνῃ διὰ τὸ αἰεὶ πεινῆν.

1093 πτωχάδες: αἰ Ἀρπυιαὶ ἐπιθητικῶς διὰ τὸ
 ἐπεμπίπτειν ἢ διὰ τὴν φωνήν· εἰ δὲ γράφεται πτω-
 25 χάδες αἰ αἰεὶ πεινώσαι· τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ πτωχοί.

1 καὶ] ἢ L, corr. Br. — 3 κεῦθος] Π. γ 482. Antig.
 v. 818. — 14 ἐμαντῶ] ἐμαντῶν L, correxi; sententia est: οὐ
 γὰρ ἐπικρατῶ τοῦ τροφίμου ἐμαντῶ. (= τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἡμαρ ἔσται); τῆς ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν legitur apud
 Thucyd. I, 2, 2; male Hermannus scripsit οὐ γὰρ ἔτι κρατῶ
 ἐμαντῶ. — 17 et 23] inverso ordine habet L.

γράφεται πτωμάδες, πτωκάδες, πτωχάδες [πρωτάδες], δρομάδες.

1095 σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας: σὺ σαντῶ περιεποίησας τὴν νόσον, σὺ σαντῶ τούτων πρόξενος γέγονας, ᾧ δυστυχεῖσθετε, σὺ σαντῶ κατηξίωσας καὶ οὐκ ἀπό τινος ταύτη τῇ τύχῃ ἐνέχη, ἀπὸ μείζονος σοῦ, διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ ἀλλὰ σαντόν· ἐξῆν γάρ σοι ἀκολουθήσαντι τὰ κακὰ διαφυγεῖν.

1097 ἔχη] συνέχη.

1099 εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι: ὅτε γε παρόντος 10 σοι φρονῆσαι τὸ λυσιτελὲς <ἐλέσθαι> ἀπὸ πλείονος δαίμονος τὸ κάκιον εἶλον, τὸ μὴ ἐλθεῖν· πλείονος δὲ δαίμονος λέγει τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφέρου.

1100 τοῦ λῶνος δαίμονος] τοῦ συμφέροντος.
λείπει ἢ ἀντί.

15

1103 λωβατὸς] ἐπίπνοος.

ὅς ἤδη μετ' οὐδενός: τὸ ἐξῆς, ὅς ἤδη ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρὸς εἰσοπίσω τάλας ναίων· ὁ δὲ νοῦς, ἄρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κευχωρισμένους;

20

1108 οὐ φορβᾶν ἔτι προσφέρων: ἀντὶ προσφερόμενος· ἐνίστε δὲ ἔμπάλιν φησι διακονούμενος ἀντὶ τοῦ διακονῶν καὶ στιβαδοποιούμενος ἀντὶ στιβάδα ποιῶν.

1111 ἀλλὰ μοι ἄσκοπα: ἀπροσδόκητα, δόλια, ἃ οὐκ ἔστι προσκίψασθαι· γράφεται δὲ καὶ ἄψοφα ἀπὸ 25 τοῦ μὴ φοφεῖν ἀντὶ λαθραῖα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

1 πρωτάδες inclusi; πλωάδες coll. Apollon. Rhod. II, 1055 et Hesych. s. v. Br., πλωτάδες Gedikius, πτωάδες Vossius. — 11 φρονῆσαι] σωφρονῆσαι L, corr. Herm. ἐλέσθαι addidi. — 11 et 12 πλείονος] λῶνος utrobique Lasc. — 22 διακονούμενος] Philoct. v. 287. — 23 στιβαδοποιούμενος] Nauck fragm. 989. στιβαδοποιῶν Lasc. — 26 ἀπὸ μεταφορᾶς] pertinet ad ὑπέδν.

κολυμβάντων· κρυπτά δὲ ἔπη φησὶ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως.
εἰς τὸ αὐτό: ἀλλὰ μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτά (ἔπη)
δολίας φρενὸς ὑπέδου με· τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλὰ μοι ὑπέδου
ἄσκοπα κρυπτά τε ἔπη δολεραῖς φρενός.

5 1113 ἰδοίμαν δέ νιν: ὡς κατενχόμενος, γένοιτο
δέ μοι τὸν παραίτιον τούτων ἴσον χρόνον δυστυχεῖσαι
τῆς ἐμῆς λαχόντα ἀνίας· δεῖ δὲ καὶ κατὰ τὸ πληθυν-
τικὸν ἀκούεσθαι ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας ἀλλὰ τῆς ποιη-
τικωτέρας ἢ τοιαύτη φράσις.

10 1116 πότμος σε δαιμόνων: λείπει ἡ ἐξ, ἐκ θεῶν
γὰρ τύχη τις τοῦτό (σοι) κεκλήρωκεν καὶ οὐχ ὑπ'
ἐμοῦ δεδόλωσαι· κατὰ κοινοῦ τὸ ἔσχεν, τὸ δὲ ἐξῆς,
πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔσχεν οὐδέ σε δόλος ἔσχεν
ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς· ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τῶν καταρῶν
15 τούτων, ὦ φίλε, μὴ διὰ τούτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς·
θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης παραίτιος, οὐχ ἡμεῖς
γερόναμεν οὔτε δόλῳ ὑπεισελθόντες οὔτε ἄλλῳ τινὶ
πράγματι.

20 1120 ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις: δεῖ ἀκούεσθαι ἐπὶ
τῶν μάτην καταρωμένων, σαντῶ γὰρ ἐγένου αἴτιος,
δεῖ δὲ καὶ οὕτω, καταρῶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ ἡμῖν.

25 1121 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει: μέλει μοι τὸ
παραινέσαι σοι ἵνα μὴ ἀπόσῃ τὴν φιλίαν οἷον οὐ
θέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καταστῆσαι· ἢ ὡς παραιοῦντές
φρασι, μὴ ἀπόσῃ τὴν φιλίαν ἡμῶν.

2 ἔπη addidi. — 7 δεῖ] δύναται Elmsl. — 8 ποιητικω-
τέρας] πολιτικωτέρας M. Schmidt. Didym. p. 94; cf. Schaefer.
ad Dionys. de composit. verb. p. 6, Bekkeri Anecd. p. 15, 11,
schol. Electr. v. 87. — 11 σοι add. Br. — 15 φίλε] Φιλοκτῆτα
Lasc.; cf. schol. v. 830. — 16 ταύτης οὐχ ἡ (deleta) παραίτιος
κ. ἔ. L. — 20 μάτην] interpretatio pertinet ad neutrum ἄλλοις.
— 24 ἐχθρὸς L, corr. Lasc.

Fol. 92b

1122 μὴ φιλότητ' ἀπόση] λείπει ἴνα.
φιλότητ'] ἦν ἔχομεν πρὸς σέ.

1125 γελᾶ] ὁ Ὀδυσσεύς.

πάλλων] τὰ τόξα φησίν.

1129 ἐκβεβιασμένον] ἐξηρασμένον. 5

1131 τὸν Ἡράκλειον ἄθλιον: ἀντὶ ἐμὲ τὸν τοῦ
Ἡρακλέους διάδοχον· ἢ ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἄθλον
ποιήσαντα τὴν πυρὰν καὶ ὑφάψαντα αὐτήν.

ἑαυτὸν φησιν.

1132 ἄθλιον] γράφε ἄθλον. 10

1134 μεταλλαγᾶ] μεταβολῆ.

1135 ἐρέσση] στρέφη· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
ἐρεσσόντων.

1136 ὀρῶν] ἀντὶ τοῦ βλέπον, σύ, ὦ τόξον.

1138 μυρί'] πλήθην κακῶν. 15

ἀνατέλλονθ'] ἐσόμενα.

1140 ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν: ἀγαθοῦ
ἀνδρός ἐστὶ τὸ ἀληθές ἐν καιρῷ λέγειν (δίκαιον γὰρ
νῦν φησι τὸ ἀληθές, εὖ δὲ τὸ ἐν καιρῷ), ὀφείλει δὲ
καὶ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφανλίζειν τὰ λεγόμενα· τοῦτο δὲ 20
φησιν ὅτι ὁ μὲν Νεοπτόλεμος τὸ ἀληθές εἶπεν ὁ δὲ
Φιλοκτῆτης ἐξευτέλισεν. εἰς τὸ αὐτό: ἀγαθοῦ μὲν
ἀνδρός ἐστὶ τὸ δίκαιον εἰπεῖν εἰπόντα δὲ μὴ φθονεῖ-
σθαι ὅτι οὐκ ἔδει σε τῷ Νεοπτολέμῳ φθονεῖν εἰπόντι
τὸ δίκαιον· κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον, ἀγαθοῦ ἀνδρός 25
ἐστὶ τὸ λέγειν τὸ δίκαιον, δίκαιον δὲ καὶ σὲ ὁμολογεῖν
ὅτι εὖ πέπρακται, ἀκούοντα δὲ τούτων μὴ φθονερόν
τι καὶ ὀδυνηρὸν ἐπιφθέρξασθαι.

1141 μὴ φθονεράν | ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν] μὴ
πικραίνεσθαι.

1143 εἰς ἀπὸ πολλῶν] εἰς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων.

1144 τοῦδ'] τοῦ Ὀδυσσεώς.

5 τὸ ἐξῆς, τοῦδ' ἐφημοσύνα ἤνυσεν κοινὰν ἐς φίλους
ἀρωγάν.

1146 ὦ πτηναὶ θῆραι] ἀντὶ ὧ ἀγραὶ· ἀγρεύει γὰρ
καὶ πτηνά.

χαροπῶν] φοβερῶν.

10 1149 φνγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλλίων: ἀντὶ οὐκέτι
φεύξεσθέ με, οὐκέτι μετὰ φνγῆς καὶ φόβου προσπε-
λάσετε μοι.

1153 ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος: ἐπ' ἐξουσίας ὁ
τόπος ὑμῖν οὗτος ἀνεῖται ἀντὶ τοῦ ἀδεία ὑπὸ τῶν

15 θηρῶν ὁ τόπος κατασχεθήσεται.

ἀνέδην] ἀνειμένος καὶ ἠπλωμένος.

ἐρύκεται] κατέχεται.

1154 φοβητὸς] φόβου ἐμποιῶν.

1155 ἔρπετε] ἀντὶ ἤκετε.

20 1157 αἰόλας] ποιικίλης διὰ τὰ τραύματα.

1160 τίς ὧδ' ἐν αὐραῖς τρέφεται: τίς τρέφεται
ἐξ ἀνέμων μηδενὸς τῶν ἐκ γῆς τροφίμων εὐπορῶν;

1161 κρατύνων] ἐγκρατής ὢν, εὐπορῶν.

1163 εἰ τι σέβῃ, ξένον πέλασσον: ἐαυτὸν δέ φησιν
25 ὁ χορός, ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ' εὐνοίας πρόσελθε ἀντὶ
φίλος ἡμῖν γενοῦ.

1165 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι: οὕτω τινὲς στι-
ξουσιν, ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι οἷον τὰ ὄντα σοι

7 ἀγρεύεται Dind. — 11 προσπελάσετε L, corr. G. — 17
κατέχετε, αἰ a m. rec. L.

μάνθανε, τὰ περὶ τῆς νόσου· ὁ δὲ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ,
 γνῶθι δὲ ἴν' ἧ οὔτω, πρὸς θεῶν εἴ τι σέβῃ ξένου
 πελάταν πέλασον πάσῃ εὐνοίᾳ, γνῶθι <δὲ> ὅτι κῆρα
 τήνδ' ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν εἰ πεισθείης ἡμῖν ὃ
 ἐστι τὴν νόσον· οὗτος δὲ ταῦτα λερόντων συνίησιν 5
 ὅτι παραινοῦσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον ἐλθεῖν πρὸς ὃ ἀνα-
 κράζει πάλιν πάλιν μοι.

1166 κῆρα] τὴν νόσον.

ἀποφεύγειν] λείπει πάρεστιν.

1167 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν] χαλεπὴ ἢ νόσος τῷ 10
 κατεσθίειν.

ἀδαῆς] ἀδύνατος ἐνταῦθα ἢ ἄγνωστος πρὸς τὸ
 ὀχεῖσθαι.

1169 πάλιν πάλιν: πάλιν τῶν τῆς Ἴλιου με τόπων
 ἀνέμνησας ἢ τῶν οἰκείων κακῶν· ὑγιᾶς δὲ ἔχει περι-
 τευούσης τῆς ἐν προθέσεως.

1170 ὦ λῶστε τῶν πρὶν ἐντόπων: ὦ βέλτιστε τῶν
 πλησιασάντων μοι πάλαι ἢ τῶν περὶ Ὀδυσσεά.

ὦ λῶστε] ὦ βέλτιστε.

Fol. 93a 1174 τὰν ἐμοὶ στυγεράν] λείπει ἢ εἰς, εἰς τὴν 20
 μισομένην μοι.

1176 κράτιστον] σύμφορον.

1178 ἐμοὶ βουλομένῳ ἠδέως ἀποπλεῦσαι κελεύεις.

1180 ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται] ὅπου ἡμῖν ἀφίεται
 ἢ ναῦς· ἐπὶ τῆς ναὸς ἀντὶ εἰς τὴν ναῦν. 25

1181 μῆ, πρὸς ἀραίου: ἀρὰ ἢ εὐχή· ἀραῖος οὖν
 ᾧ πάντες προσευχόμεθα ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι·

3 δὲ add. Br. — 7 μοι] cf. schol. v. 1169. πάλιν παλαιὸν
 ἄλλημα G. — 10 τῷ] τὸ L, corr. Dind. — 11 κατεσθίειν] τὴν
 σάρκα addit G. — 16 τῆς ἐν] sc. in vocabulo ἐντόπων. — 18 πάλι-
 λαι] πρὶν Lasc.

ὡσπερ δὲ ἱεσίου λέγουσι τοῦ τοὺς ἱκέτας ἐποπτεύοντος οὕτως ἀραίον τοῦ τοὺς ἀρωμένους ἐπισκοποῦντος.

1182 ἔλθῃς] ἀντὶ ἀπέλθῃς.

μετρίαζε] ἡσύχαζε.

5 1189 τεύξω] ποιήσω.

μετόπιον] μετὰ ταῦτα, μετόπισθεν.

1190 ἐπήλυδες] αὐτόματοι.

1191 τί πράζοντες ἐναντία γνώμῃ ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον;

10 1194 χειμερίῳ | λύπῃ] ταραχῶδει πάθει, μεταφορικῶς· οὐκ ἔστι, φησί, μεμπτὸν τῷ δυστυχοῦντι καὶ παραφθέγγεσθαι.

1197 τοῦτο γίνωσκε, ὅτι οὐκ ἔρχομαι οὐδ' εἰ αὐτὸς ὁ Ζεὺς μετέλθοι με ταῖς βρονταῖς τουτέστιν
15 οὐδ' εἰ κεραυνοῖ με ὁ Ζεὺς ἂν μὴ ἔλθω.

1199 βρονταῖς αὐταῖς] γράφεται καὶ ἀγῶναις, ταῖς βροντῶν ἀγῶναις ταῖς κεραυνίαις· ἔστι μέντοι λαβεῖν καὶ βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας καθάπερ καὶ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπεν Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτάν.

20 1202 ἄρθρον] μέλος.

1205 ἢ γέννυ] ἀντὶ τοῦ πέλεκυν ἢ γενῆδα ἢ ἀξίνην.

1206 παλάμην πράξιν ὄθεν καὶ παλαμᾶσθαι· ἢ τέχνην.

25 1208 φονᾶ] θανατᾶ, θανάτου ἐπιθυμίᾳ.

1215 ὅστις ποτε καταλιπὼν σε ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς Ἑλλήσιν οὐκέτι οὐδέν εἰμι.

18 βροντήσας καὶ ε καὶ καθάπερ καὶ ἐν (καὶ ε καὶ deleta)

L. ἐν Ὑδροφόροις] fr. 608. — 25 θανατῶ L. — 26 καταλιπὼν σε <ἔβην> ἐπὶ τὸ?

λιβάδ'] τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ποταμοῦ.

1218 ἐντεῦθεν διπλοῦν ἔστι τὸ ἐπεισόδιον.

δοῦ] ἐγγύς.

Fol. 93b

1219 στείχων ἄν ἦν σοι] ἐπορευόμην ἄν· τὸ δὲ σοι παρέλκει. 5

1222 οὐκ ἄν] οὐδ' αὖ.

ἦντιν' αὖ παλίντροπος κ. ε.] ἀντὶ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχη· τοῦτο δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ Φιλοκτήτῃ ἐπιπλήσεται ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς. 10

παλίντροπος] ἕξ ὑποστροφῆς.

1238 ἀναπολεῖν] τὰ αὐτὰ λέγειν· ἀπὸ τῶν δευτέρου ἀναπολούντων τὴν ἠροτριαμένην γῆν.

1252 ἀλλ' οὐδὲ <σοι> πεισθήσομαι.

1256 κοῦ μέλλοντ' ἔτι] οὐ βραδύνοντα. 15

1257 σ' ἑάσω] οὐ πολεμήσω.

1262 ἀμείψας] καταλιπών.

Fol. 94a

1270 μεταγνώσθαι] μετανοῆσαι.

1272 ἀτηρός] βλαβερός παρὰ τὴν ἄτην.

1273 ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν] δόλιος φανοῦμαι. 20

1275 μὴ λέξης πέρα] μὴ περαιτέρω εἶπης· ὅσα γὰρ ἄν εἶπης μάταια λέξεις.

1277 πέρα] περαιτέρω.

1288 δολοῦμεθα] ἀπατώμεθα.

1293 μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς ὅτι ὁ ποιῶ εἰς 25 χάριν καὶ σωτηρίαν ποιῶ τῶν Ἀτρειδῶν.

1298 οὐκ εἶπεν τὸ θέλη ἵνα μὴ δόξη συμψηφισασθαι αὐτῶν τῷ βουλήματι.

2 „eo spectat, quod in hac scena non, ut plerumque, una sed duae personae adveniunt“ Herm. — 13 πολούντων Br. ἠροτριαμένην G. — 14 σοι addidi. — 22 ἄν] ἔάν L, corr. Lasc.

1305 ἀλλ' οὖν τοσοῦτον: ἀλλ' οὐ γενναῖον ἄνδρα Fol. 94^b
 φρονεύσω· πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν Ἑλλήνων ἀσθε-
 νεῖς εἰσι καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν ἄχρι τοῦ λέγειν.

τοὺς πρώτους στρατοῦ] τοὺς βασιλεῖς.

5 1306 ψευδοκήρυκας] ψευδοπρεσβευτάς.

ψευδῶς κηρυσσομένους, ἐγκωμιαζομένους.

1312 μετὰ ζώντων] ἐν ζῶσιν.

1313 ἤκου' ἄριστα] καλῶς ἤκουσ'.

1314 εὐλογοῦντα] εὐφημοῦντα.

10 1316 πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων ἀνέγκλητός
 ἐστιν, ὅσοι δὲ διὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν δυστυχοῦσιν
 ὥσπερ σὺ οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσιν.

1321 σύμβουλον] συμβουλίαν.

1322 εὐνοίᾳ] σοί.

15 1325 γράφου φρενῶν ἔσω] παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν
 σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.

1326 σύ, ὦ Φιλοκτῆτα, νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας
 πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱερὸν
 τῆς Ἀθηνᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ἐκ τῶν Ἀσκλη-
 20 πιαδῶν.

1327 πλησίον ἐλθὼν τοῦ ὄφεως τοῦ τῆς νήσου
 τῆς Χρύσης φύλακος.

ἀκαλυφῆ] ἀστέγαστον.

1329 παῦλαν] ἀνάπαυσιν, θεραπείαν.

25 1331 ταύτη μὲν ἀνατέλλῃ ταύτη δὲ δύνῃ ὅ ἐστι
 διὰ παντός.

1334 μαλαχθῆς] παύση.

1 τοσοῦτος L, corr. l. — 10 ἐκ θεῶν l. — 16 Π. α 297, al.
 — 17 σὺ γὰρ Φιλοκτῆτα l. — 19 ἔστιν <σοι> Br. ἔσαι? —
 22 χρυσῆς (ut in textu) L, corr. G.

- 1336 ὡς] ἀντὶ ὄπως.
- 1343 συγχώρει θέλων] σὺν ἡμῖν χῶρει ἐθελουτής.
- 1344 καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναί σε κλέος κτώμενον
ἐκ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου καὶ θεραπευόμενον.
ἢ πίκτησις] ἢ κτῆσις τῆς δόξης. 5
- 1345 παιωνίας] ἰασίμου, ὑγιαστικῆς, θεραπευτικῆς.
- Fol. 95 a 1353 τῷ προσήγορος;] ἀντὶ τίς με προσαγορεύσει;
- 1354 τὰ πάντ' ἰδόντες] τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες
ἐνιαυτοί, τοῦ αἰῶνος χρόνοι.
- 1355 ἐξανασχῆσεσθε] ἀνέξεσθε. 10
- 1357 τῷ πανώλει] τῷ ἀξίῳ ἀπολωλέναι.
- 1358 οὐ λυπεῖ με τὰ φθάσαντα ἀλλὰ διὰ τὰ μέλ-
λοντα δυσφορῶ· οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην
ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται.
- 1362 σοῦ δ' ἔργωγε θαυμάσας ἔχω] θαυμάζω σου 15
καὶ καταγινώσκω σου.
- 1371 πατρὸς] τοῦ Ποίαντος.
- 1374 θεοῖς τε πιστεύσαντα] διὰ τὴν Ἑλένου
μαντείαν.
- 1377 τῷδε δυστήνῳ ποδὶ] χωλὸς ὢν. 20
- 1378 ἔμπνον] δίνυρον διὰ τὸ ἔλκος, πύου πεπλη-
ρωμένην ὃ ἐστὶ σήψεως· ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐ πρὸς
ἐκείνους ἄπει ἀλλὰ πρὸς τοὺς θεραπεύσοντάς σε.
- 1385 σοὶ που φίλος γ' ὢν] ὑπὲρ τοῦ σοὶ συμ-
φέροντος. 25
- 1387 μάνθανε, φησί, μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι.
κακοῖς] λείπει ἢ ἐπί.
- 1389 μανθάνειν] ἐννοεῖν.
- 1392 ἐλεῖν] ἰδεῖν.

8 ad ταῦτ' v. 1355 adscriptum in L, corr. Lasc. — 23 θερα-
πεύσαντας L, θεραπεύοντας I, corr. G.

1401 λόγοις] γράφε γόοις· πολλά διὰ Τροίαν πέ- Fol. 95 b
πονθα, φησίν.

1402 στείχωμεν] ἐπὶ τὴν πατρίδα· ἀπατᾶ δὲ καὶ
θέλει ἄξει εἰς τὴν Τροίαν.

5 1404 πῶς, φησίν, ἀνάτιος γένωμαι τοῖς Ἑλλησιν;

1405 χώραν τὴν ἐμὴν] τὴν Σκυῖρον.

1406 τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;] ὠφελήσεις.

1411 ὑπολάμβανε δρᾶν τὸν Ἡρακλέα.

1415 βουλευματα] πεπωμένα.

10 1423 σὺν τῷδ' ἀνδρὶ] τῷ Νεοπτολέμῳ.

1425 ἐκκριθεῖς] νομισθεῖς.

1430 πλάκα] τὴν πέτραν.

1431 στρατοῦ] ἐξ Ἀχαιοῦ.

1432 πρὸς πυρὰν ἐμὴν] τὴν ἐπὶ τῇ Οἰτῇ.

15 ἀντὶ ἐκ τῶν ἀριστείων καμὲ τίμησον.

1441 εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοῦς] αἰνίττεται τοῦτο Fol. 96 a
εἰς Νεοπτόλεμον· ἐν γὰρ τῇ Ἰλίου ἀλώσει ἀπέκτεινε
τὸν Πρίαμον προσφνόντα τῷ βωμῷ τοῦ Ἑρκείου Διός.

1448 τίθεμαι] συγκατατίθεμαι.

20 1452 στείχων χώραν καλέσω] ἀσπάσομαι ἀναχωρῶν.

1453 ξύμφουρον ἐμοὶ] τὸ φρουρησάν με καὶ
φυλάξαν.

1455 ἄρσην] ἰσχυρός, ἔντονος.

1459 δύναται πάντα τὰ ὕρη Ἑρμῆα καλεῖσθαι

25 ὅτι νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὕρειος ὁ Ἑρμῆς, ἔστι δὲ καὶ
Ἑρμῆιον οὕτως ἐν Δήμῳ καλούμενον· ἐμοὶ δέ, φησί,
πολλὰ βοῶντι καὶ τὸ Ἑρμῆιον ὕρος ἀντεφθέρξεται.

16 αἰνίττεται τοῦτο κ. ἔ.] „eius autem sceleris poenaeque
insecutae, Neoptolemo quoque postea ad aram Apollinis ob-
truncato, magna fama inter Graecos erat et proverbium inde
ductum Νεοπτολέμειος τίσις“ Herm. — 18 ἐρκίον L, corr. Br.

1460 ἀντίτυπον] ἀμοιβαῖον, ἀντίμιμον.

1461 Λύκῳν τε ποτὸν] ἢ οὕτω καλουμένη κρήνη
ἐν Δήμῳ Λυκίου Ἀπόλλωνος ἢ οἷον ἐν ἐρημίᾳ ὑπὸ
λύκων πινόμενον.

1462 οὐ δὴ | δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες] τῆς οἰ- 5
ήσεως ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε τοῦτο οἰηθέντες οὐδ' ἐπί-
σαντες τελειοῦσθαι ὥστε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν.

1467 φίλων] ἢ τοῦ Ἡρακλέους ἢ τοῦ Νεοπτολέμου.

1468 δαίμων] τινὲς τὸν Ἡρακλέα, ἔνιοι τὴν Τύχην.